

سخنرانی در دانشگاه افسری امام علی (ع) - 8 / آبان / 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

این یکی از شیرین‌ترین و زیباترین مراسم و آیینهای نیروهای مسلح ماست؛ یعنی وارد شدن جمعی از جوانان عزیز ما در کسوت نظامی، و فارغ‌التحصیل شدن جمعی دیگر. اولاً به همهی عزیزانی که فارغ‌التحصیل شده‌اند، و آنهایی که وارد کسوت مقدس سربازی شده‌اند، تبریک می‌گویم. دانشگاه افسری، آن مزرعه‌ی امیدبخشی است که در آن باید نهالهای مستعد در فضای مناسب رشد کنند و به بالندگی برسند و مردان ارجمند ارتش جمهوری اسلامی ایران را در آینده به وجود آورند.

دو خصوصیت در ارتش ما هست، که اگر در هر ارتشی این دو خصوصیت باشد، جا دارد به شایستگی مباهات کند:

خصوصیت اول این است که ارتش در کشور ما در دل مردم جا دارد؛ برخلاف ارتشهایی که از مردم جدایند و در مقابل مردم قرار دارند و مردم از آنها بیگانه‌اند و فخر آنها به همین زیب و زیور ظاهری است و نه هیچ چیز دیگر. در کشور ما به حول و قوه‌ی الهی، ارتش یک پایگاه مردمی و یک جای توجه عواطف آحاد ملت ماست.

خصوصیت دوم این است که شما برای هدف مقدس و والایی خود را می‌سازید و آماده می‌کنید. اگر ارتشها در هر جای عالم و متعلق به هر کشوری از کشورها، هدفشان به هدفهای ناسیونالیستی و قومی محدود می‌شود، شما هدفتان یک هدف انسانی است.

درست است که حصن حصین دفاع از ملت هم همین نیروهای مسلح ما هستند، و درست است که معنای صحیح وطن‌دوستی و میهن‌دوستی، همان چیزی است که یک ارتش درستکار و صادق‌القول انجام می‌دهد - یعنی دفاع از میهن با جان، نه فقط در مقام ادعا و با نام - اما هیچکدام از اینها موجب نمی‌شود و موجب نشده است که تاکنون ارتش ما به هدفهای والای انسانی و الهی نیندیشد.

شما در گزارش عملکرد دانشگاه افسری هم از فلسطین اشغال‌شده سخن می‌گویید. در دل یکایک شما جوانان مؤمن و پاکیزه، بغض دشمنان اسلام و عشق به ارزشهای اسلامی و میهن بزرگ اسلامی و برادران اسلامی و آرزوهای اسلامی موج می‌زند. ما مسلمانیم و ایرانی. مسلمانی ما نه تنها با ایرانی بودن ما در تضاد نیست، بلکه مکمل یکدیگر و منطبق بر هم است. امروز قبه‌الاسلام و پایگاه افکار بلند الهی و ارزشهای اسلامی، همین میهن خونین و قهرمانی است که سالهای متمادی جوانان نیروهای مسلح و یکایک آحاد این مردم در سلك بسیج پرافتخار مردمی، از آن دفاع کردند. این دو خصوصیت مخصوص شماست.

ما به انگیزه‌های اسلامی در هر ملتی و در هر ارتشی از ارتشهای عالم خوش‌آمد می‌گوییم. افسوس که این فرصت را به آنها نداده‌اند؛ اما شما این فرصت را دارید. این سوگند شما، یکی از محکمترین و مقدسترین سوگندهاست؛ و همین، استحکام بنیه‌ی دینی شما و استحکام بنیه‌ی دفاعی و نظامی این کشور را تضمین می‌کند. دشمنان اسلام بدانند که جمهوری اسلامی نیرومند و پایدار است؛ چون به دلها و ایمانها و اندیشه‌های آحاد ملت و جوانان غیورش

متکی است و نیروهای مسلحش بازوان این ملت و عضوی از این پیکر پرافتخارند.

امروز می‌بینید که وضع دنیا چگونه است. این کنفرانسی که همین امروز در مادرید تشکیل می‌شود و تصمیم می‌گیرد، یک زورگویی علیه ملت‌های مسلمان، و یک ظلم بزرگ نسبت به ملت فلسطین است. سردمداران سیاست دنیا گمان نکنند که با نشستن و گفتن و کف زدن خواهند توانست سرنوشت ملت‌ها را در دست بگیرند و کشورها را به میل خودشان این‌جا و آن‌جا کنند. تاریخ معاصر ما، بی‌بنیادی و سستی این‌گونه تصمیم‌گیری‌ها را نشان داد. بعد از جنگ جهانی دوم هم قدرتمندانی نشستند و گفتند و برخاستند؛ ملت‌هایی را چند ده سالی به دنبال تصمیمات خودشان کشاندند؛ اما آخر چه شد؟ دیدید که فطرت تاریخ و سنت خدا در تاریخ، چگونه به دهن همه‌ی آنها زد؟ دیدید که چگونه گفته‌ها و تصمیم‌هایی آنها نقش بر آب شد و در مقابل اراده‌ی ملت‌ها و سنت تاریخ، نشانی از آن باقی نماند؟ قضیه‌ی فلسطین هم همین‌گونه است. چهل سال قبل از این نشستند، دولتی جعلی و ملیتی مجعول در وطنی مغضوب به وجود آوردند؛ امروز هم می‌خواهند به گمان خود قضیه را مهر پایان بزنند؛ اما اشتباه می‌کنند.

البته کسانی که در این خیانت شرکت بکنند، مبعوض ملت‌ها خواهند شد؛ اما ملت‌ها و سنت‌های خدا در تاریخ، راه خود را خواهند رفت؛ این سخنی نیست که امروز ما بگوییم. نمی‌خواهد بی‌هوده تبلیغات پرحجم و انبوه خودشان را علیه جمهوری اسلامی ایران بسیج کنند. ما در دفاع از آرزوی بزرگ و برحق فلسطین، با هیچ‌کس رودر بایستی و از هیچ‌کس ملاحظه نداریم.

ملت‌ها تریبون ندارند. ملت‌ها جایی که به آنها اجازه داده بشود سخن خود را بگویند، به دست نمی‌آورند. شما به ملت‌ها فرصت بدهید؛ شما در خیابان‌های مصر و اردن و بقیه‌ی کشورهای اسلامی، با گاز اشک‌آور و باتوم و سلاح گرم جلوی ملت‌ها را نگیرید، تا معلوم بشود که ملت‌های اسلامی چه می‌گویند و چه می‌خواهند. این، حرف همه‌ی ملت‌های اسلامی است.

جوانان عزیز! فرزندان عزیز این آب و خاک و اسلام! قدر این دوران کار و تلاش را بدانید؛ خودتان را از لحاظ انواع آموزش‌ها، از لحاظ جسمی و نیز از لحاظ روحی و استحکام بنیه‌ی ایمان بسازید. بارهای سنگین و البته وظایف بسیار افتخارآمیزی بر دوش شماست. من از همه‌ی کسانی که در ترتیب دوره‌های آموزشی ارتش جمهوری اسلامی، بخصوص دانشگاه افسری تلاش کرده‌اند - در هر سطحی - صمیمانه تشکر می‌کنم.

بحمدالله امروز از یک سو ارتش جمهوری اسلامی، و از سوی دیگر سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، مانند دو نهال برومند، در حال باروری و رشدند، تا چشم دشمن که نمی‌خواهد و نمی‌تواند ببیند، کور بشود. جمهوری اسلامی در آغوش پرمهرش، فرزندان خود را در راه‌های صحیح و شرافتمند روزبه‌روز بیشتر رشد می‌دهد.

امیدواریم که خداوند متعال به همه‌ی شما توفیق دهد و همه‌ی ما را در راه وظیفه‌هدایت کند و مشمول کمک خود قرار دهد.

والسلام علیکم و رحمة‌الله و برکاته